

[J. O. Krag.]

pen af huslejen de første 6-9 år. Hvis man ikke gør det, vil selv ikke de sociale byggeselskaber, som vel er de dygtigste bygherrer, vi har her i landet, være i stand til at bygge boliger, som almindelige mennesker har råd til at flytte ind i. Vil man altså have et socialt boligbyggeri af en nogenlunde størrelse, skal man være villig til at gøre den indsats at skære toppen af huslejen i de første år. Jeg mener, at den nuværende ordning, hvor man skærer toppen af huslejen i nybyggeriet i en periode på 6 år og så langsomt afvikler f. eks. over 3 år, er den rigtige, og den skal man fortsætte med også efter 1974.

Så kan man sige: ja men hvis nu renten falder, er det så lige så nødvendigt? Nej, det er klart, at hvis renten falder, er det ikke lige så nødvendigt. Men vær nu klar over, at vi finansierer det sociale byggeri til en rentefod på 6½ pct., og at den effektive rente på obligationer ligger mellem 10½ og 11½ pct. — og der er jo ikke ret meget, der tyder på, at regeringens politik gør den lavere. I hvert fald er der et meget langt spring ned til de 6½ pct., og indtil man har nået de 6½ pct. som den almindelige rentefod her i landet, er det nødvendigt med en rentesikringsordning. Det synspunkt agter vi at lægge megen vægt på i de kommende forhandlinger. Det er ikke ungdomsfjendsk, for det er netop ungdommen, der flytter ind i de nybyggede sociale lejligheder. Det er altså tværtimod en rigtig ungdomspolitik.

Almindelige huslejeforhøjelser i den gamle boligmasse kan vi da forhandle om, som vi har forhandlet om det før. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at man ikke denne gang får socialdemokratiet med til en ordning, hvorefter disse forhøjelser skulle tilfalde de private grundejere. De private grundejere har bestemt fået nok, de skal ikke have mere en gang til. Her har vi altså også et synspunkt.

Jeg tror, jeg vil tilføje, at man skal ikke gøre sig alt for store forhåbninger om, at vi vil være med til en almindelig huslejeforhø-

jelse — jeg tror det ikke. I hvert fald vil vi ikke være med til en almindelig husleje-forhøjelse i den gamle boligmasse, hvoraf grundejerne yderligere skal profitere.

Så siger hr. Poul Schlüter, at han har på tryk, at vi kun vil have en pensionsreform-fond på 5 milliarder kr. Ja, det gik forslaget ud på, men der står da højt og tydeligt i socialdemokratiets program — og jeg formoder, at det er blevet sagt, da vi fremsatte vort forslag om højere tillægspension til folkepensionisterne — at vi stiler imod en yderligere udbygning i retning af det svenske ATP oven på denne tillægspension, og i den forbindelse skulle der yderligere ske store fondsdannelser. Det, hr. Poul Schlüter har på tryk, er altså i hvert fald ikke særlig fuldstændigt.

Hr. Poul Schlüter siger også, at målet med regeringens buket er at fastholde det store boligbyggeri. Ja, vil det nu have den virkning? Noget af det, der sker, vil jo være, at der tilføres boligbyggeriet mindre kapital end i øjeblikket. Vil det føre til et større boligbyggeri eller blot til, at man fastholder det nuværende store boligbyggeri? Jeg tror det ikke. Man vil stille større krav om, at de, der søger bolig, skal bringe private økonomiske ofre og præstere større indskud. Ja vel, hvis det sker på en socialt forsvarlig måde — men det mener jeg ikke det gør efter regeringens forslag — er det da udmærket at øge opsparingen. Men vil dette i sig selv fremkalde et større boligbyggeri? Vil det ikke beskære folks mulighed for at flytte ind i nybyggeri, at de skal præstere mere? Vil det ikke medføre et mindre boligbyggeri, og vil det især ikke beskære den mindrebemidlede del af befolkningens adgang til det nye boligbyggeri, især når man samtidig vil ophæve rentesikringsordningen for det sociale byggeri? Jeg er alvorligt bange for, at en af de største fejl ved det, regeringen her byder ud, er, at det vil føre til et mindre boligbyggeri, og det i en situation, hvor jeg opfattede både boligministeren og statsministeren sådan i TV-udsendelsen, at de erkendte, at vi skulle satse